

problemet, hvorfor skal den danske regering så ikke arbejde for den løsning på den lange bane?

Kl. 10:48

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:48

Kim Mortensen (S):

Vi har jo diskuteret den her sag op til flere gange i Folketingssalen. Og jeg sagde også i min ordførertale, at det er klart, at hvis de her domme på arbejdsmarkedsområdet var faldet før udarbejdelsen af Lissabontraktaten, havde det jo været naturligt, at det var blevet stadfæstet i den traktat, for det kom bag på os alle sammen, at der kunne være den usikkerhed ved EF-Domstolen.

Nu mener jeg, at løsningen på den lange bane må være – for der kommer jo revisioner, der kommer også løbende nye traktater i EU-samarbejdet – at vi sammen med den europæiske fagbevægelse og sammen med arbejdsmarkedets parter i Danmark forbereder os på, at når der skal ske en ændring i traktaten, skal man have et afsnit med, der sikrer en arbejdsmarkedsmodel.

På den korte bane må det så være løsningen – og den opfordring har vi sendt til statsministeren her i salen, den opfordring har vi sendt til statsministeren i Folketingets Europaudvalg – at få en erklæring igennem på et topmøde, hvor regeringscheferne klart og tydeligt tilkendegiver over for EF-Domstolen, hvad det er, grundlaget for udstationeringsdirektivet er, nemlig den lønmodtagerbeskyttelse, den række ting, som jeg oplæste i min ordførertale.

Kl. 10:49

Formanden:
Det er fru Line Barfod.

Kl. 10:49

Line Barfod (EL):

Det er fint med en politisk erklæring, men den binder jo ikke Domstolen. Det er også derfor, at jeg kan forstå, at Socialdemokraterne er enige i, at den juridisk holdbare løsning, hvis man skal ændre retstilstanden, er, at det skal være noget, der er juridisk bindende.

Hvis det er det, der er Socialdemokraternes holdning, forstår jeg ikke, hvorfor man så ikke siger, at det er det, regeringen skal arbejde for. Vi siger ikke i vores forslag til vedtagelse, at det skal ske i morgen, men vi kunne godt tænke os, at man arbejdede meget aktivt for det – i England strejkes der nu for det, og den tyske fagbevægelse opfordrer til, at den tyske regering skal ignorere dommene og arbejde for at få det æn-

dret osv. – og det, vi siger, er, at det er det, den danske regering skal arbejde for.

Vil Socialdemokraterne ikke være med til at sige til den danske regering, at den løsning, der skal findes, drejer sig om en juridisk bindende erklæring, fordi det er det eneste, der kan løse problemet på europæisk plan?

Kl. 10:50

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:50

Kim Mortensen (S):

Vi har med støtte til det forslag til vedtagelse, der foreligger nu, klart og tydeligt sagt, at vi forventer, at regeringen og dermed også at statsministeren vil arbejde for at få de her synspunkter gjort gældende i EU-sammenhæng og sikre dem.

Jeg har lagt mærke til, at Enhedslisten har haft flere forskellige synspunkter undervejs, bl.a. at vi skulle udsætte ratificeringen af Lissabontraktaten, indtil der var fundet en afklaring, og dermed skabe usikkerhed om godkendelsen af den. Det har Socialdemokratiet ikke på noget tidspunkt ønsket. Vi ønsker, at Lissabontraktaten falder på plads, og det håber jeg også den gør, efter at man får en afklaring med Irland, og at man så arbejder videre derfra på den lange bane.

Jeg forstår udmærket Enhedslistens synspunkter i forbindelse med både Lissabontraktaten og den samlede EU-politik, men de synspunkter deler vi ikke i Socialdemokratiet.

Kl. 10:51

Formanden:
Så er det hr. Morten Messerschmidt for en kort bemærkning.

Kl. 10:51

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg forstår godt den lidt penible situation, som Socialdemokratiet må være havnet i i denne sag. For på den ene side har de ligesom sit gamle bagland, kan man sige, i fagbevægelsen, hvis interesser de gerne vil varetage, og på den anden side har de EU, hvis interesser de også godt vil varetage, og når de to ting er i modstrid, bliver det selvfølgelig til en svær situation. Det forstår jeg godt.

Men hvad jeg ikke forstår er hr. Kim Mortensens synspunkt om, hvornår dommene er faldet i forhold til ratifikationen af Lissabontraktaten. Som jeg husker det, falder Lavaldommen i første halvdel af december 2007, og Folketinget ratificerer Lissabontraktaten, lige inden vi går på